

ABONAMENTUL:
 Pe un an . 300 Lei
 Pe jum. an . 150 Lei
 Pe trei luni . 75 Lei
 Lunar . . . 25 Lei

SOLIDARITATEA

**REDACTIA ȘI
 ADMINISTRAȚIA**
 Str. Românului 1 a

Inserțiunile se primesc
 la administrație și la
 Agențiile de publicitate.

TELEFON No. 750.

ZIAR INDEPENDENT

Conștiința vremii.

Ceea ce dă impuls vremii, ceea ce o caracterizează și o impune istoriciei, este desigur: cultura și civilizația epocii.

Forme definitive de expresiune, în care se cristalizează, modul de a gândi și felul de a simți al unei vremii, sunt, aceste două laturi ale vieții. Dar ceea ce, pentru contemporani, dă înzădit, și îndemn spre a scoate la suprafață aceste manifestări ale sufletului, este mai presus de toate: conștiința.

Cea mai mobilă însușire a creațiunii umane, conștiința binelui și a răului, este resortul voșnie în funcțiune, care agită spiritul, îl frământă, și îl șilește, într-o luptă continuă de a găsi binele, și scoată noi forme și expresii varij de cultură.

Că în ce își găsește această conștiință terenul de acțiune este greu de determinat: Identificată cu însuși sufletul poporal, reacțiunea ce ea produce are puteri tot atât de adânc înrădăcinate în spiritul vremii, și tot atât de mari sunt repercusiunile ce le exercită.

Dar, pentru noi, o deosebită atenție prezintă, această azi este și trebuie să fie conștiința, dată care de aspirații și frământând idealuri.

Deoparte, din trecut ea poartă încă reproșuri, pentru omul culturii care a făcut un război eratic și meiertător. Brutalitatea distrugătoare a războiului omenești și necumțarea prin care lupta îngeroasă s'a desfășurat, va continua spre a înzădit merou, pe omul revenit în făgașul păcii în țereia.

Într'altă parte, cu ochii țintă spre viitor, ea prezintă într'un prezent plin de patimi meschine și de preocupări materialiste, un drum de viitor,

în care fiește care pas al nostru va trebui să fie însemnat printr'o faptă bună și un gând de pace creatoare.

Evident, că această conștiință, apasă pe umerii noștri, răspunderi grele.

Dar oricât de grele ar fi ele, ceva le va putea întrece întotdeauna. Voința de a propăși și dorința de a fi înaintați merou, în drum de viitor, spre idealuri de cultură.

Propaganda studențească.

De trei ani încoace, op'nia publică a avut ocazie să vadă în timpul vacanțelor, prin satele și orașelele Ardealului desrobite micj pâlcuiri de studenți, cari dintr'un instinct al tinereții și-au fixat ca deviză a activității lor afară de școală, răspândirea culturii românești.

Ori cât de modeste au fost manifestațiile lor de această natură, oricât de grele obstacolele de cari se lovește în această epocă de materialism acut, ei merg înainte pe drumul apucat și nu cunosc decât un vis: succesul.

În asazisele turnee, ei pun tot avântul lor, toate mijloacele morale și materiale de care dispun, căci își dau seama că e timpul suprem să continue acum pe față opera începută în ascuns de bătrâni în timpurile de jug ale neamului.

Fără îndoială, e o încercare riscată această atitudine a studenților, întrucât, eventual nu pot presta la așteptările publicului. Oamenii de bine însă, cari văd cu ochi buni manifestațiile idealiste ale tinereții și-au dat seama dela început, că greutățile școlii și nevoile materiale pun o piedecă grea în fața studenților, căjăd e vorba de orice mișcare; mai obține apoi lasăși psihologia tinereții, care se opune aprofundării ori cărei chestiuni.

Timpul va aduce însă cu toată siguranța o evoluție morală și studenții vor fi cu drept cuvânt la înălțimea chemării lor în toate privințele, în scopul pe care-l urmăresc.

Pentruca să se ajungă la acest punct ar fi un gest de cea mai mare bunăvoință și de cel mai înalt sentiment patriotic, ca bătrânii neamului să nu stea izolați de cei tineri în aceste momente, ei să contribuie cu eumintența și experiența lor la opera atât de importantă, începută de noi, cei tineri.

Faptul că ar figura printre membrii societăților regionale ale studenților, ar face pe această să dea o mai mare importanță acțiunii în școală, eventual, prin sfatul lor i-ar scuti de decepțiile atât dese, provenite din lipsă de experiență.

Acest pas, ar fi o învioreare a avântului studentesc și o cheazășie sigură a succesului.

Poporul românesc trebuie să fie azi contopit în același suflet, cu aceleași străduinți. Fericirea lui va veni prin cultură națională, care trebuie introdusă în marginile posibilității și în casele țărănilui și meseriașului român, care până azi a fost lipsit de lumină.

În activitatea lor de până aci, studenții au avut fericita ocazie să constate, că umila lor încercare, are un vast ecou în publicul românesc, care înțelege pe deplin rostul turneelor studențești, atât de importante pentru neamul nostru în timpurile recente.

La sate, cu ocazia ținerii de conferințe populare, țărănișii au arătat, prin numărul și interesul cu care au alergat să asculte pe studenți, voința tare și dorul de a auzi și învăța lucruri nouă, iar în localitățile unde s'au înființat biblioteci, ei citesc cu patimă scrisul românesc, ceea ce dovedește, că înțeleg importanța binefăcătoare a culturii.

Nu mai puțină satisfacție s'a putut câștiga prin centrele românești, unde date fiind diferențierile principiare ale intelectualilor noștri în situația de azi a românismului sau mai bine zis a vieții politice dela noi, într'un suflet și cu cuget curat au alergat în mijlocul studenților, contribuind moraliceste și materialiceste la reușita deplină a producțiilorlor.

În mijlocul manifestațiilor tinerești, dânsii au lăsat la o parte divergente de principii, și-au dat frătește mâna și pătrunși de același gând și-au cristalizat sufletul cu cel al tinerilor pentru ace-

O VIAȚĂ.

„Tu ce ești prea rece, prea stăi întopată... de nu-i vorbești?... O, eram așa de deprinsă acum în lecțiile și muștrările lacustice ale mamei!”

În sfârșit, într'o seară am avut și eu un moment de bună și mântuitoare inspirație. Cântam la piano o sonată de Beethoven. Nepretușitul Alfons îmi depăna la ureche vechiul lui repertoriu de vorbe dulci. Îmi ridică ochii spre el — nu ne vedea nimeni — și c'um aer de profundă melancolie suspin:

— A, dae'asi ști să cânt cum spui alta... ce febrile as fi... Aș da concerte, aș da lecții, aș face profesori, aș munci să-ai fac o carieră.

— O carieră... au atâtă avere? Ce idee?

— Avere, noi? Pentru că începește bietul tata, ca un salahor... E numai o aparență de bogăție... Dar în ziua când va închide el ochii, tot trezi în casa asta se va vinde cu toba și vom războia literalmente pe drumuri. Și atunci... negre... va trebui să cos, să muncească, să fac ceva, ca să trăim ca înăncă...

De atunciși bolnavul meu de dragoste s'a vindecat casa de bine, că nici m'a mai dat pe la noi. Am răscut apoi mai de aproape înalta noastră aristocrație și... am sfârșit prin a mă convinge că Alfons nu era cel mai de despretușit.

Sapte ani am fost hăpușă celor mai scumpe și mai obrășnice croitorose din capitală, șapte ani am lustruit parchetele saloanelor cu pantofii mei și cu trencle mele de mătase, șapte ani m'a vădit mama cu pieptul și bratele goale pe djma-

ținea „boerilor” ca pe un cal de rasă, pe care toți îl admiră și nimeni nu-l cumpără. Da, simțeam că sunt admirată. În lumea lor de stăpînitori sulemenite de figuri de ecară și de solduri vătuite, trupul meu corect și fata mea rumenă și plină de sănătate plăcea ba o simțare nouă de viață, ca un curent răcoros de aer curat într'o oclă de spital.

Dela moșnegii căniți și ceremonioși, cari mă fixau cu niște ochi mici, lacomi și sticleși de fiară flămândă închișă în cuscă, și până la băceșii cu glas și figură de fată, cari mă făceau să rād eu melancolie și degelarațiile lor stupide, și-mi umpleau mansonul cu biletele de dragoste, toți roiau împrejurul meu ca fluturii hmețiți de lumină, privirile lor mă învălauau ca într'o atmosferă molesitoare, de fascinare, în care mi era respus de dulce să respir. Nu imbuoam pe nimeni, dar îmi plăcea să văd toată lumea aceea prosternată la picioarele mele, erau momente când mă credeam o eroină de prin romane, de prin basme, — mă simțeam o divinitate tronând de-asupra atâtor suflete, pe care eu le mișcam și le stăpâneam cu'n zâmbet, c'o privire; și farmecul acestei puteri mă îmbăta. Cochetă, frivolă, orbită de vanitate, eram convinsă că chemarea pe lume e să strălăcească prin haluri și să cucerească inimi, nu mai pentru plăcerea de a le cuceri. Dincolo de această chemare, nu mai vedeam nimic, nu mai gândeam nimic.

În vremea asta mi-au cerut mâna: un doctor tânăr, care astăzi e unul din cei dintâi medici ai țării, un moșier bogat, de care n'am mai auzit

nimic, un profesor universitar, care a fost de atunci de două ori ministru, și un locotenent de regiori, care azi trebuie să fie cel puțin colonel. Dar mama n'a vrut să mă dea. Nici unul nu era de familie. Pe un secretar de delegație și pe unul al doilea Alfons i-am refuzat eu, pentrucă nu aveau destulă avere, și nici nu-mi plăceau. De altfel nici nu mă prea gândeam eu la mărituș. Inima mea dormea încă, cum dormea și conștiința mea despre lume. N'aveam nici o prietenă și nimeni nu-mi spunea o vorbă, care să mă deștepte la odevărata viață. Mama era dezolată că nu venise încă să mă ecară nici un print, și că pentru o așa frumoasă — cum eram eu — nici măcar două spade nu se încrucisaseră pe câmpul de onoare...

Doamne, de câte ori nu-mi venea să sparg geamurile cupendui și să tip ca o nebună, când mă întorceam despre ziua dela bal și-mi scootea sufletul cu aceleași întrebări enervante, și eu acesleas muștrări că nu mă gândesc la viitor, și eu acesleas muștrări cămenințare că am să îmbătrânesc nemăritată! A, dae'ar fi auzit adoratorii mei, dae'ar fi știut ei în tot întunecarea, în ce urată proză mă deșteptam din fermecătoarea lumină și poezie a balului! Eran momente, când mi-se făcea socoteala gâtelei de pe mine, ca unui ospăt scump din care nimeni n'a gustat...

Într'o seară tata m'a chemat în birou.

— Șezi, Angelico dragă, vrem să-ți vorbesc...

M'am așezat blinșor pe scaun, în fața lui. Întâi m'a privit lung, cu milă. Era palid și grozav de abătut. — pentru prima oară observă-

las scop: ridicarea poporului românesc în fața străinilor.

Cuvintele înțelepte adresate de dânsii studenților, la ocolit pe acestia, le-a întărit solidaritatea, i-a făcut să uite și să neglijeze greutatea împreună cu un turneu în timpul iernii, le-au dat un imbold pentru a merge înainte.

Studentii, nu vor uita niciodată căldura cu care au fost primiți în special în vacanța trecută, de către intelectuali români din Borosineu și Lipova, unde s'a dovedit că opinia publică, înțelege rostul acțiunii pornită din mijlocul studenților.

Cele auzite și văzute în aceste localități sunt mărturii sincere, că românii știu în anumite momente să cristalizeze într-o singură idee toate străduințele lor, pentru unitatea sufletească a neamului.

Eu cred, că nu mă înșel când spun, că studenții vor fi aceia, care vor contribui mult la consolidarea sufletească a neamului nostru, atât de mult dorită și aceasta prin faptul că cea ce-i călăuzeste în munca lor, e un patriotism înfocat, la expresiunea cărui se mișcă orice inimă curată.

Greutatea mare în atingerea scopului urmărit de dânsii, constă însă în faptul, că sunt prea puțini, abia un picur din fântâna cristalină a românismului.

Cluj, la 28 Ianuarie 1923.

STEFAN PAȘCA, student.

Serbarea zilei de 24 Ianuarie — 6 Febr.

Revizoratul școlar din Arad ne roagă să publicăm ordinul de mai jos adresat

Către toate

DIRECTIUNILE ȘCOALELOR PRIMARE DIN ORAȘUL ȘI JUDEȚUL ARAD.

Nr. 449—1923 Rev. — Inspectoratul General Cluj al Ministerului Instrucțiunii cu ord. nr. 2000—1923 VI, dispune serbarea zilei de 24 Ianuarie v. (6 Februarie) unirea tuturor românilor.

În urmașea acestui ordin, dispunem comemorarea acestei zile de către toate școlile primare, îndrumând învățătorii să alcătuiască un program potrivit, cu elevii școlilor, care să cuprindă cântări patriotice, poezii în legătură cu Unirea și alte bucăți ocazionale.

Cuvântarea ocazională în care se va arăta acțiunea de unire a tuturor provinciilor, o va rosti directorul școlii, ori învățătorul conducător.

Arad, la 2 Februarie 1923.

IOSIF MOLDOVAN, revizor.

Dela Universitatea Populară.

La Universitatea populară se reîncep cursurile Luni 5 Februarie în localul obicinuit dela Liceul „Moise Nicoară”. Inceputul precis la ora 6 d. m.

Publicăm orarul cursurilor ce se vor tine în acest semestru, la dorința publicului, care a început să arate un interes din ce în ce mai viu față de această frumoasă mișcare culturală.

5 Februarie, d. Ștefan Manciulea: Introducere în istoria pământului; dsoara Elvira Constandachi: Originea limbii franceze (în limba franceză).

8 Februarie, d. Nestor Blaga: Din lumea bacteriilor; d. Ștefan Ciuceanu: Caracterizarea epocii dela moartea lui Mihail până la revoluția lui Tudor.

12 Februarie, d. Ștefan Manciulea: Muntii României; d. Nic. Păușești: Ist. lit. rom. dela 1500 până la 1750.

15 Februarie, doamna Consuela Laugier: O lecție de biologie; d. Nestor Blaga: Din lumea bacteriilor (încheiere).

19 Februarie, d. Ștefan Manciulea: Câmpiile României; d. Nic. Păușești: Originile și școala latinistă în Ardeal.

21 Februarie, dsoara Elena Damian: Poezia lirică română; d. Ștefan Ciuceanu: Istoria Românilor, caracterizarea epocii dela 1821—1866.

24 Februarie, d. Ștefan Ciuceanu: O epocă de strălucire a artelor: Renasterea.

26 Februarie, d. Ștefan Manciulea: Clima României; d. Nic. Păușești: Gheorghe Lazăr și descalățul școlii latiniste în Muntenia.

1 Martie, dsoara Elvira Constandachi: Literatura franceză în secolul XVI (în l. franceză); d. dr. R. Cofoiu: Pedepșa cu moartea.

3 Martie, d. Ștefan Ciuceanu: Marii artiști ai Renasterii: Michel-Angelo.

5 Martie, d. Ștefan Manciulea: Dunărea; dsoara Florica Ionescu: Individualismul și funcțiunea lui socială.

8 Martie, d. Al. Meculescu: Din filozofia dreptului; dsoara Speranța Ionescu: Scriitorii basarabeni.

10 Martie, d. Ștefan Ciuceanu: Marii artiști ai Renasterii: Raphael.

12 Martie, d. Ștefan Manciulea: Delta Dunării și problemele ei; dsoara Elena Damian: Poezia lirică română.

15 Martie, d. Ascaniu Crisan: Structura atomică a materiei în lumina științei de azi; dsoara Florica Ionescu: Feminismul.

19 Martie, d. Al. Meculescu: Din filozofia dreptului; dsoara Speranța Ionescu: Scriitorii basarabeni.

22 Martie, d. Ascaniu Crisan: Structura atomică a materiei în lumina științei de azi; dsoara

Elvira Constandachi: Literatura franceză în sec. XVII (în l. franceză).

26 Martie, dsoara Elena Damian: Poezia lirică română; d. Ioan Dîmătriu: Sosebitatea.

29 Martie, d. Ascaniu Crisan: Structura atomică a materiei în lumina științei de azi; d. Ștefan Manciulea: Din Geografia economică a României.

Pe marginea actualității.

Am auzit în deosebite ocazii, cum publicul se plânge, că autoritățile ar avea prea multe sărbători. Și îndeosebi, publicul străin de religia noastră nu poate înțelege, de ce în zile când ei nu au sărbătoare, noi ne încumțăm a prăznui Boboteaza bună oară.

Personal noi, credem că sărbătorile legale, nu sunt prea multe, în orice caz nu mai multe ca acelea pe care le avea vechea administrație.

Ne surprinde deci, că funcționarii unguri, au ținut să adauge dela sine o zi de sărbătoare la cele prevăzute în legea repaosului duminical. Așa erj, în 2 Februarie, funcționarii de la sedria orfanală au plecat la orele 11 dela serviciu sub motiv că au sărbătoare.

Întrebăm acum pe d. prezident al sedriei orfanale și pe d. prefect, dacă e admisibilă această procedare, atunci când știut este, că funcționarii români de sub vechea administrație, când nu li-se dispun dreptul de a se numi români ori, în nici un caz nu li-se permitea lipsa dela birou.

— în alte sărbători decât cele indicate prin lege?

A căzut din senin năcazul pe capul nostru. Ca și când nu am avea destule motive de a fi nemulțumiți, la sirul privațiunilor de tot soiul se adauge încă una: Nu avem cărbuni.

Uzina electrică pe cât ni-se spune luptă cu mari greutate, spre a putea servi curentul, și a trebuit să impună anumite restricții, pentru că luminațul orașului să nu fie complet suprîmat. Trenul electric, al CF., Arad-Podgorie tot din lipsa de combustibil, nu a putut să circule pe ziua de azi; așa că elevii cari vin în oraș zilnic cu acest tren, au rămas acasă. Tot din cauza aceasta suferă și alimentarea populației, care în mare parte era provăzută cu cece aduceau podgorenii.

Oare, e nevoie să căutăm vinovații? Credem că nu. Explicații ni-se vor da, și vinovații se vor justifica, cum se întâmplă întotdeauna. Dar — populația suferă — este cert, — cum se întâmplă întotdeauna.

cât de tare slăbise în anii din urmă. Nu știu de ce, mi-era frică par'că să-l privesc în față. Mi-am lăsat ochii în jos. Simțeam un fior prin spate, și mâinile mi-eran reci ca gheața. El însuși părea mișcat, și glasul-i tremura puțin pe întăile vorbe.

— Ești mare — acum, ai împlinit douăzeci și cinci de ani și... pot să-ți vorbesc... (Nu știu dacă ai stat vr'o dată să-ți dai seamă de tot fel de viață trăim noi aici. Ai văzut, de când ai venit, că în casa asta Zoe e stăpână. Ea face ce vrea, ea poruncește. Eu mă supun și tac. N'am avut decât o singură dorință mare — s'o fac fericită. Și de aceea mi-am plecat capul sub această robie voluntară, în care mi-am cheltuit, c'o începătoare de nehn, toată energia, toate speranțele, toată dragostea mea de viață, tot ce-am avut mai curat și mai sfânt în mine. A, mama ta nu m'a cunoscut și nu m'a iubit niciodată.

Atâția ani, n'a fost decât o luptă surdă între puterea mea de mune și de îndurare, între ambiția mea de a o face pe deplin fericită și între nepăsarea, vanitatea și veșnica ei lipsă de încredere în mine. În așteptarea ei de aristocrată eu m'am fost decât țărâmul menit să ducă tot greul, să fie prost și să rămâno pururea slugă. Ș'am vrut să-i arăt de câtă bunătate și jertfă de sine e capabil țărâmul acesta așa de disprețuit. Ea la luat blândețea și supunerea mea ca datorie. M'am făcut umilit și slab în fața ei, pentru că eu eram cel tare. Am luptat o jumătate de viață să înving di-pretul ei. Și iată că tot eu am rămas cel învingut. A fost o lungă și dureroasă experiență, care

m'a ostenit; nu mai am nici puterea, nici curajul s'o duc mai departe. Și de aceea te-am chemat Să-ți spun, și te rog să mă ajuți... vezi în ce hal am ajuns...

Trebuie să renunțăm odată la viața asta de risipă, la luxul acesta care nu e de loc potrivit cu mijloacele noastre. Nu, draga mea, nu-i de noi lumea asta de izozi, de trântori și de fanfaroni, în care mama ta a ținut cu orice preț să ne ducă. E o atmosferă grea, înăbușitoare, în care noi nu putem trăi. Vezi, și tu ai slăbit. Ce rumenă erai când ai venit — ș'acum ești așa de palidă. Să eșim din infernul acesta, să eșim cât mai curând afară, la aer liber, să respirăm...

Tăcu câteva minute, cu ochii în jos, ca și cum ar fi vrut să jese timp, ca să mi-se așeze bine în minte câte-mi spusese. Apoi, ridicându-și capul, mă privi tîntă în ochi, cu aerul unui om care vrea să sugestioneze:

Angelieo dragă, să nu șemeni cu mama ta!...

Nu știu ce i-am răspuns. Eram așa de turburată — simțeam că toate mi-se răstoarnă în mînte.

Când m'am văzut singură în odaia mea, m'a podidit plînsul. Eran cele dintâi lacrimi, de când mă întorsesem dela Paris. Și ce bine-mi făceau! Simțeam că mi-se duc cu ele toată greutatea de pe inimă, tot întunerecul de pe suflet. Simțeam că se schimbă ceva în adîncul vîetii mele, și că reese în lumina fînta mea de altă dată, că mă regăsesc.

Bietul tata, cât a trebuit să suferă... O viață

întreagă amăgită, stricăță, batjocorită în iubirea ei, în credințele ei, în tot ce-a avut mai bun, mai înalt și mai sfânt în ea. Cu răldarea lui, cu blîndețea și cu jertfele lui la vrut să ostenească și să birne inconstiența cruzime a mamei, firea ei de prețioasă și pururea nemulțumită; ș'a căzut și ostenit și biruit.

N'am putut să-adorn până despre ziua. Mă gândeam la ce viață falsă trăim noi, la ce lucruri roase mizeria se ascundeau sub aparențele noastre de belșug și de fericeire, în care ne îmbrăcăm pentru ochii lumii. — și mă întrebam, când cum are să se isprăvească oare piesa asta surdă și fără noimă, în care noi — actori memorociti eram siliți să rîdem și să ne batem joc de priile noastre suferinți. Ideea că va trebui să începă un război pe față între mama și tata amplea de grijă și de spajină. Ce-am să mă lupt eu între aceste două naturi așa de deosebite, cum se vor desvîli și vor intra în luptă? A, de ce n-am avut un frate? De ce, în atâția ani de... ș'acum zăclarnic, nu mi-am ales un om pe care să-l iubesc, un om bun și vrednic, pe al cărui piept să pot rezăma fruntea cu încredere, cu siguranță că are cine să mă apere la o vreme de vijelie!

Urâtă și cumplit de încreștată mi-se înfășură toată viața noastră. Și mă simțeam așa sigură! Aveam sentimentul că rătăcesc noaptea printr'o pădure, din care n'am să mai pot ieși niciodată.

(Va urma).

LA RĂSCRUCE.

Se încrucisează-atâtea drumuri, fără zări, în mine!...
 Și toate din prăpastii pleacă și 'n prăpastii duc...
 Dinspre niciunde
 Ca niște reci, străvechi, ispititoare unde
 Alunecă tuburător spre nicăieri...
 Oprit în loc de mii de carbe neînțeleșuri
 La o răscruce-a' așteptării mele,
 Ca un haiduc.
 Cu privire grea, spintecătoare, îndrăzneată,
 În pădurea neagră-a Gândului.
 Tăcuți și neclintit
 Aștept ce-mi scoate 'n drum
 Sălbatică,
 Hotească.
 Aspra, darnica Vieată!... A. COTRUS.

Aradul fără curent electric.

Azi va sosi trenul cu cărbuni.

Aradul a fost amenințat în cele două zile din urmă să rămână în întuneric. Uzina nemai primind cărbuni anunțase pericolul autorităților cerând intervenția acestora ca să i-se pună la dispoziție cărbunii necesari pentru ca să poată da curent cel puțin seara de la orele 6 până la ora 1 noaptea.

În urma intervențiilor primăriei și prefecturii a reușit să se obțină dela Direcțiunea Regională cantitatea necesară pentru luminația orașului dela orele 6—1 noaptea, pentru Joi și Vineri. Peste zi, în aceste două zile, n'a fost curent, producându-se însemnate pagube în industrie.

O telegramă sosită ieri a anunțat apoi că trenul cu cărbuni destinați Aradului e pe drum și încă în cursul nopții va sosi în gara Arad. Astfel deocamdată chestiunea curentului electric ar fi rezolvită.

Aradul însă nu a fost numai de data aceasta amenințat de a fi lăsat în întuneric, ci în repetate rânduri.

Socotim că atât Direcțiunea uzinei de electricitate cât și autoritățile ar trebui să se îngrijească și să intervină, ca în permanentă să fie un depozit de rezervă de cărbuni cel puțin pentru câteva zile, altcum, sau din cauza zăpezilor mari sau a altor împrejurări, se va ajunge să păgubească nu numai industria, ci și siguranța orașului, ceea ce socotim, Aradul fiind la câțiva kilometri de frontieră, nu e chiar de o așa mică importanță.

Dela C. F. R.

Conform aprobării Consiliului de Miniștri toți furnizorii de lemne pentru export în grupuri de vagoane străine, își vor adresa cererile Direcțiunii a VI Regionale loco, asupra aprobării căreia va decide conferința ce va avea loc în localul Direcțiunii Regionale în ziua de 8 Februarie a. c.

În ziua de 10 Februarie va avea loc în sala Lloyd un bal costumat, dat de către funcționarii superiori din Direcțiunea Regională CFR., în scop de a se mări fondurile Cazinoului CFR. înființat de curândă vreme de către un inimos grup al numiților funcționari.

Funcționarilor din Direcțiunea Regională locală nu li-s'au achitat la vreme nici lefurile și nici primele, care conform ordinului Direcțiunii Generale trebuiau plătite neapărat în ziua de 1 Februarie. Gurile rele spun că aceste întârzieri de plată ar fi ordonate cu scopul de a avea funcționarii bani pentru cheltuielile necesare balului din ziua de 10 Februarie. Ar fi de dorit ca ordinul d-lui Director Regional pentru achitarea imediată a salariilor să înlăture presupunerile banale.

INFORMAȚIUNI.

CLIFE FUGARE.

Privelisti brune, înmuiate în pânza umedă a zării, se întind leneș spre largul de orizont. Mototoliți, ca ur zăbranic aruncat după prea mult doliu, nori vineți, nori greoi, își zoresc capriciul de vagabonzi, înainte înainte. În colțuri de zare, se înghesue, ca în pumn de femei lacrimile, — umbra de ceață. Ceață de nostalgii cari framântă sufletul, și îl cer spre un înțeles ce vesnic fuge, urcă mereu, din zare în zare.

Inconjurat de zvonul mărunț și cald de picuri, ce se izbesc în mocirla pământului, alunecând spre sesul întins cu privirea honara, mă înduplec a sta mult așa. Pare că aș sta un gând din noroi, în priporul vesniciei... E atâta înșelare caldă și amăgire bună, în clipa de aci. Și doar n'asî mai vrea nimic, din ori... Din când în când dacă mai tresare în mine, într'un val de suspin... o lumină din multele lumini cari au fost... dintre acele cari au murit în urma. Dar asta nu țoare acum... sau poate că tocmai pentru atât le vrea. Nu așî îndrăzni să mi-o spun.

Cad picurii harnice, zoriți aleargă nori spre orizont, și în buze purtând sure blesteme, fuga vântul spre ape... Nu știu dacă luminile și soarele și florile mă ispitesc cu amintirea lor să plâng... Dar e bine în clipa de aci.

Dar uite cum se sparge hamacul de vrajă și o mână de vânt îmi distrama dorintele... Ca căință de suflet perdut aleargă așa, și tipă și scârțâie, vântul... Pe crengi negre, doar câte un bob de scântie, — strop întârziat alunecă resemnă în noroi, și tace pe urmă ca o clipa ce acum căzuse în vesnicia blondă. Așa tace stropul de lumină căzut în noroi.

Îmi deschid ochii mari și stăruitor, pare că numai pentru atât i-așî avea, întreb zarea, ce scutură stropii și vesnicia ce închide clipele.

De unde atâta stropi, și așa de mărunți?...
 Încotro clipe, și atât de grăbitoare?... (A. C.)

Coziul Reuniunii Femeilor Române din Arad se va ține Duminică la 4 Februarie în sala Prefecturii.

Doamnele sunt rugate, ca și în alți ani, să contribuie cu mâncări reci (sarmale, vichuri, etc.) iar prăjiturile de dă RFR. Să se trimită toate la prefectură, Duminică d. a. între orele 2—4.

Începutul la ora 5 d. a. Prețul de intrare: 30 lei de persoană.

Directiunea generală a vânilor a dat ordin vâmii Tighina să lase liber exportul de vinuri pentru Rusia.

După o cădere surprinzătoare leul, după cum se anunță din Paris, a început din nou să se urce ajungând Joi seara dela 5.96 la 7.15.

Recursurile înaintate comitetului agrar din București cu privire la aplicarea reformei agrare din Ardeal, vor începe să fie judecate în cursul lunei Febr.

Până acum lucrările comitetului agrar au fost ocupate cu terminarea recursurilor din vechiul Regat.

Ministerul de finanțe a hotărât în urma intervenției celui de instrucție, ca toate serbările cu caracter școlar să fie taxate cu 10 la sută din beneficiul net al serbării, în loc de 30 la sută cum se taxa până acum.

Se comunică din Budapesta, că faimosul finanțier German, Hugo Stinnes, se află în acest oraș și el are intențiunea să viziteze Bucureștii și Belgradul.

Hugo Stinnes ar vrea să creeze o mare organizație comercială în sud-estul european. Un acord s'a încheiat între banca austro-ungară din Budapesta și consorțiu, după care vânzarea în statele din Orient, a produselor grupului industrial Stinnes e încredințată susținerii bănei. H. Stinnes va crea filiale, după informațiile date de presa maghiară, la București, Belgrad, Sofia, Constantinopol și Smirna.

D. Pan Halipa a fost numit profesor la școala normală de băieți din Chișineu.

D. profesor N. Iorga a fost numit doctor „honoris causa” al Universității din Lyon.

x Sămânțe de varză, harpângică, mac și varză nemtească în cantitate mare și mică de vânzare la MUNTEAN și Consoții Arad-Bugeac.

Concertul Papazoglu va avea loc în seara zilei de 9 Februarie.

Din cauze neprevăzute concertul marelui violonist N. Papazoglu, se amână pentru ziua de Vineri 9 Februarie.

Biletele se găsesc de vânzare la librăria Bloh.

O mare adunare a Comercianților din Arad

Comercianții din localitate grupați în „Comitetul comercianților” și Sfatul negustoresc sucursala Arad, se vor întruni Duminică dimineața la orele 10 în apartamentul izolat al restaurantului Cornel Vănuțorului. La această mare adunare cu numă a comercianților din Arad se vor discuta două chestiuni de cea mai mare importanță pentru viața comercială: Noua lege pentru înfrângerea spetenilor, precizarea atitudinii comercianților față de această lege care taie grav în interesele comerțului, și chestiunea mutării piețelor în locurile unde erau mai înalte.

Prozidenții celor două asociații a comercianților invită pe această cale pe toți membrii ca să participe la întrunirea de Duminică.

Agitațiile studentești continuă.

BUCUREȘTI. — Agitațiile studentești continuă. Aceste se manifestă acum și la clinici. Eri studenții evrei nu mai fost lăsați să intre la diferitele clinici. Studenții creștini au format garde la intrările clinicilor, somând pe studenții evrei, cari dorau să intre, să se depărteze. Incidente n'au avut loc.

Parcetul a introdus contra a șase studenți, cari au comis încăierările de ieri din cartierul Văcărești. Trei studenți au fost arestați. (Rador)

O cerere a Micii Antante.

BELGRAD. — După o știre din cercurile politice Mica Antantă ar fi luat hotărârea să adreseze o notă către Conferința Marilor Puteri, cerând să se facă o anchetă controlându-se activitatea comisiei interaliate din Budapesta. — (Ag. Rador).

ȘTIRI TEATRALE.

Repertoriul săptămânii.

SAMBATA: Masa (Ab. B.).

DUMINECA: Matineu: „Minte muzică”, seara: Masa (Ab. C.).

Jean Goldberg, cunoscutul profesor de română, germană, franceză și engleză pentru începători și avansați (literatură și corespondență comercială), pe baza filologiei comparate astfel, încât

elevii n'au nevoie de a învăța gramatica după cărți deoarece legile limbii și toate regulile se nasc în spiritele elevului prin aplicarea lor în conversațiuni sistematice. În dorința de a fi cât mai mult cunoscut ultimilor său talenți de predare, anunță că orice doamne, tomișoare, domni și elevii școlilor fără deosebire de vârstă și fără cunoștințe anterioare vor fi în stare ca după 5—6 luni, să scrie, să citească, să corespundeze și să se exprime ușor și corect în limba streină.

După aceeași metodă predau și acolora cari doresc să învețe rumăni a vorbi. Strada Eminescu No. 9 et. II. (fost Deák Ferenc-utca).

BURSA.

ZÜRICH. 2 Februarie. — Deschiderea. Berlin 125. New-York 534. Londra 2488. Paris 3155. Milano 2525. Praga 1525. Budapesta 02025. Agram 505. București 230. Varșovia 13750. Viena 75, cor. austriace 75.

BUCUREȘTI. 2 Februarie. — Inchiderea. — Paris 1398. Berlin 58. Londra 1100. New-York 240. Italia 1128. Elveția 4475. Viena 3675. Praga 658. Budapesta 1050. — Valute: — Napoleon 980—990. mărci 110—120. leva 125—130. lire otomane 125—130. fonți sterline 1100—1105. franci francezi 1380—14. franci elvețieni 42—43. lire italiene 1125—1130. drahma 240. dinari 190—200. dolari 230—232. marca poloneză 80—85. cor. austriace 34—36. cor. maghiare 7 și jum. 8. socol 670—710.

CINEMA.

FLOAREA MUNTILOR piesă în 5 acte la 1—2—3 Februarie în URÂNIA. Tinera May este adorată de toți sătenii, dar ea caută să trăiască la oraș, unul dintre prietenii bogăți îi face loc într-o cafenea. Se inamovează de patronul ei, dar n'are noroc, pe rând în ceilalți doi prieteni cu acelaș nenoroc. Căci fiecare prieten și-a dat cuvântul, că nu vor atinge onoarea fetei. Se face muzicantă, vede lume, umblă pe la curtea unui bogătan turec, are renume, numai noroc nu. Renunță la lume se retrage la munții sei, unde-și așteaptă sfârșitul

Redactor responsabil: LAURENȚIU LUCA
CENZURAT: Dr. MARCOVICI.

ELIXIR DE STOMAC

preparat din Tintorie (Centauria) cu efect ne-intrecut contra indispoziției de stomac și intestine, (măte) lipsei de apetit, greață, gaze în intestin și indigestie. F449

Farmacia Dr. Földes, Arad

Judecătoria de ocol Șiria. Secția cărții funduare.
No. 2493—1922.

Extract din publicațiunea de licitație.

În cererea executare făcută de următorul Banca Poporală din Pâncota urmărit Vilma Soltesz dom. în Covăsinț Judecătoria a ordonat licitațiune execuțională în ce privește 1/8 parte a imobilelor situate în comuna Covăsinț circumscripția jud. catoriei ocolului Șiria cuprinse în cf. a comunei Covăsinț Nr. 1668 Nr. de ordine A. 1 și Nr. top. 414, 415 a intravilan A. 2—3 și Nr. top. 5640—42 și 5648 în prețul de strigare de Lei 502 pentru încasarea creanței de 125.000 Lei capital și accesorii Licitațiunea se va ține în ziua de 27 Februarie 1923 oara 10 la casa comunală a comunei Covăsinț.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic de cât jumătate din prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depositeze la delegatul judevătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție în numerar sau în efecte de cauție socoite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881 sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește prealabilă a garanției.

Licitația să ordonă cu condițiunea că dreptul de uzufruct vidual întabulat în favoarea Mariei Andreiu Soltesz născ. Bosza rămasă neatins.

Șiria la 23 Decembrie 1922.

Dr. I. HOTARAN m. p.
judecător.

Pentru conformitate:
GH. COSTAN,
cancelist

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
No. 2261—1922.

Anunț.

Se publică spre cunoștință generală că din Pivnița Statului, Mișis se va vinde 8000 kgr. rachiu de prune. Oferte conform legii asupra Contabilității publice (art. 72—83) se vor înainta la Regiunea I. Viticole. Arad—Ceala.

Ofertanții pentru a fi admiși la licitațiune sunt obligați a depune o garanție de 20000 Lei. până la 10 Martie 1923.

Aceia ce nu depun garanția fixată vor fi excluși dela licitație.

Supraoferte nu se admit.

Toate taxele către Stat, județ și comună de orice natură, privesc pe cumpărător.

Adjudecarea la Regiune se va face în mod provizoriu asupra ofertei celei mai avantajoase, iar vânzarea rămâne definitivă când se va aproba de Serviciul Fermelor, Viticulturii și al Pepiniereilor din Cluj.

Plata se va face în termen de 10 zile, dela data aprobării, oferte se primesc până la 10 Martie 1923.

Orice informațiuni se pot obține dela Șeful Regiunii I. Viticole Arad—Ceala.

Arad—Ceala, la 10 Ianuarie 1923.

O rugare!

Rugăm pe Onor. Cei care, ca în toate ocaziile de cumpărări să se refere la anunțurile publicate și citite în

„SOLIDARITATEA“.

Cel mai modern institut tipografic din Arad:

Tipografia Concordia

Societate pe acții. — Strada Românului No. 1a.

Fiind aprovizionat cu cele mai moderne mașini din străinătate și patrie ca: mașini de cules, mașini de tipar, mașini de tăiat și mașini de vărsat clișee precum și cu cele mai moderne litere, primește spre executare tot felul de opuri, reviste, foi, placate, registre, tipărituri pentru autorități, bănci și societăți, precum și invitări pentru logodnă, cununie și pentru petreceri. Anunțuri funebrele se execută cu cea mai mare urgență. — Serviciu prompt.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII
CENTRALA: ARAD (ROMANIA).

SUCURSALE: ÎN CHIȘINEU, ȘIRIA, BORȘINEU
ȘI RADNA JUDEȚUL ARAD (ROMANIA).

IN CASELE PROPRII.

Capital societar și fonduri proprii: 20.000.000 Lei.
Depuneri spre fructificare: 80.000.000 Lei, din care o parte considerabilă sunt depuneri americane.

RAMURI DE OPERAȚIUNI.

Execută tot felul de operațiuni de bancă.
Acordă: împrumuturi cambiale.

hipotecare.

de lombard (pe gaj de efecte).

Financiază întreprinderi industriale, comerciale și agricole.

Cumpără și vinde monede străine (Dollari, Mărci, Lire, Franci și alte valute).

Primește depuneri spre fructificare pe libele și în cont curent

Primește bani din America ca depuneri, ori pentru înmanuare partidelor în Tară.

Efectuește comisiuni primite din America în afacerile emigranților.

Are legătură de cont curent cu toate băncile din Tară și străinătate.